

III.

In

Tumulum et scripta posthuma
Nobilissimi ac Clarissimi Viri

D. JOHANNIS MACCOVII

Theologi incomparabilis. ¹⁾

Eruditione, nobilitate, sanctitateque

· Vitae avara si moveri Parca posset, obrutus

Hac humo MACCOVIUS haud iaceret: Ille sed, patens

Lucidas praeferret usque dum Polus nocti faces

Lucis almae, vesceretur laetus aura heic aetheris.

Eruditione, nobilitate, sanctitateque

Vitae avara sed moveri Parca nescit; noster hac

Ergo humo MACCOVIUS obrutus iacet; totus tamen

Haud iacet: quod ortum humo est tantum heic iacet; sublimia

Astra Spiritus tenet beatus; ac tanti Viri

Fama, Lucubrationibus stupendis ipsius

Comparata, vocis hand eget meae praeconio, ast

Orbe toto sat celebrabitur in horas singulas.

αὐτεχέδιασε

FRANCISCUS MANTAEUS. JUNIOR.

IV.

Ad Reverendum et Clarissimum Virum

D. NICOLAUM ARNOLDUM

*Opera Posthuma Nobilissimi Theologi,**D. Johannis Maccovii,*Professoris olim Franekerani celeberrinimi, Edentem. ²⁾

Qui genus, et dotes claro cum pectare iunxit,

Et famâ tetigit landis utrumque polum

MACCOVIUS, merito vivit cum vivere cessat.

Nam nihil a tumulo quod vereatur habet

Ingenii cuius monumenta loquuntur aperte;

Praemia doctrinae non moritura suae:

Nec moritura unquam. En qua cura adiutus et arte

Non sinit ARNOLDUS, praemia tanta mori.

Dum clare, praeclara sui, monumenta, Magistri

Edit et hoc dictum comprobat egregie:

Imbelles, aquilae nunquam genuere, columbas.

Quid valet effectus; iam didicisse licet.

¹⁾ Dit gedicht is afgedrukt onmiddellijk achter de *Oratio funebris* van COCCZEUS op MACCOVIUS, zoo in den *Maccovius Redivivus* als in de *Collegia Theologica*.

²⁾ Dit gedicht, hoewel aan ARNOLDUS gewijd bij diens uitgave van den „*Maccovius Redivivus*” en de „*Collegia Theologica*” mag zeer zeker ook een plaats vinden onder de gedichten aan Maccovius gewijd.